

Geronimo Stilton

FANTASIA XV

Het Leger der Onzichtbaren

P E L C K M A N S

Geronimo Stilton is een wereldwijd beschermde merknaam.
Alle namen, karakters en andere items met betrekking tot Geronimo Stilton zijn
het copyright, het handelsmerk en de exclusieve licentie van Atlantyca SpA.
Alle rechten voorbehouden.
De morele rechten van de auteur zijn gewaarborgd.
Gebaseerd op een idee van Elisabetta Dami.

Tekst:	Geronimo Stilton
Oorspronkelijke titel:	<i>L'impero della Fantasia</i>
Tekstcoördinatie:	Alessandra Berello / Atlantyca S.p.A.
Redactie Italië:	Alessandra Rossi
Redactionele coördinatie:	Patrizia Puricelli
Redactionele samenwerking:	Silvia Sacco Stevanella
Cover naar een idee van:	Danilo Barozzi
Coverillustratie:	Viola Massarenti
Grafisch ontwerp:	Stefano Moro
Illustraties binnenwerk:	Silvia Bigolin, Carla Debernardi, Ivan Bigarella, Alessandro Muscillo en Danilo Barozzi (ontwerp) en Christian Aliprandi (kleur)
Art direction:	Lara Martinelli
Artistieke assistentie:	Andrea Alba Benelle
Grafica:	Marta Lorini
Vertaling:	Loes Randazzo
Zetwerk en omslagbewerking:	Sandra Kok vormgeving & opmaak

© 2019 Mondadori Libri S.p.A. for PIEMME, Italië
© Internationale rechten: Atlantyca S.p.A, Corso Magenta 60/62, 20123 Milaan, Italië
www.atlantyca.com – contact: foreignrights@atlantyca.it

Eerste Nederlandstalige uitgave door Baeckens Books nv.
© 2023 Pelckmans Uitgevers nv
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België
pelckmans.be

2^e druk
ISBN 978-90-5924-854-0 D/2020/6186/129 NUR 282

Stilton is de naam van een bekende Engelse kaas. Het is een geregistreerde merknaam van The Stilton Cheesemakers' Association. Wil je meer informatie ga dan naar www.stiltoncheese.co.uk

No part of this book may be stored, reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without written permission from the copyright holder. For information address Atlantyca S.p.A.

 facebook.com/pelckmans.be
 twitter.com/Pelckmans_be
 instagram.com/pelckmans.be

geronimostilton.com
geronimostilton.be
geronimostilton.nl

Meer dan een rijk ... een imperium!

Beste knaagdiervriend, lang, heel lang,
muizenissig lang geleden bestond er een
groot, zeer groot, muizenissig groot imperium:

Fantasia!

Het imperium, waar ook het rijk
Fantasia in lag, was zo groot
dat niemand er alle hoeken en
uithoeken van kende. Maar
het was er *fantasiastisch*
mooi. Waar je ook keek, zag
je onbeschrijflijke pracht.
Maar er brak een tijd aan
waarin een boze **tovenaer**

de macht greep, en de anders zo groene valleien veranderden in **DORRE**, grauwe landschappen. Alleen het rijk Fantasia wist de dans te ontspringen ...

Noodgedwongen besloot een gezelschap van helden op een dag het imperium van de ondergang te redden. En ik, ik kan niet wachten om jou het verhaal van hun **AVONTUREN** te vertellen. Het is een adembenemende snorharentriller, dat kan ik je wel vertellen!

Ga je mee op reis?

Fantasiastische Verhalen

Het was een frisse herfstavond in Rokford, de muizenstad waar ik woon. Na een lange dag rustte ik lekker uit. Het was de perfecte avond om eens fijn een spannend avontuur te beleven! Met een goed **BOEK** bedoel ik dan, hè. Echt avonturen beleven is eigenlijk niets voor mij. Ik ben nogal een angstmuis, moet je weten. Ik zat voor de open haard met een dampend kopje **KAMILLLETHEE** en een schaal kaaskoekjes erbij ... heerlijk. Het avontuur kwam echt op me af, maar dat kon ook aan het pop-up boek liggen dat ik aan het lezen was, hahaha! Bij *De Wakkere Muis* hadden we besloten om een nieuwe serie boeken uit te geven, **POP-UP** boeken dus. En het eerste boek uit de serie

Fantasiastische Verhalen

heette **Fantasiastische Verhalen**.

Maar wacht eens even, misschien ken jij me nog wel helemaal niet ...

Mijn naam is Stilton, *Geronimo Stilton*! Ik ben de uitgever van *De Wakkere Muis*, de meest gelezen krant van Muizeneiland. En we geven dus ook boeken uit.

Fantasiastische Verhalen

Waar was ik? O ja, ik bladerde vol trots door het gloednieuwe **boek**, dat vanaf morgen bij de boekhandel zou liggen. Wat zou Benjamin blij zijn, hij is gek op dit soort boeken. Vooral als ze ook nog over tovenaars, *feeën* en betoverde kastelen gaan! Ik hoopte maar dat ook mijn opa, Wilhelmus Wervelwind, ook wel Tornado genoemd, er blij mee zou zijn. Anders kon ik weleens als **boekenlegger** eindigen ...

Maar toen ik de mooie illustraties zag, wist ik dat ik me daarover geen zorgen hoefde te maken. Er stonden spannende verhalen in, en wat een **gi-ga-geweldige** illustraties! Je werd echt het verhaal in getrokken, als het ware. Ik begon het eerste verhaal

Fantasiastische Verhalen

te lezen, **De draak met de gouden kuif**, en terwijl ik het las, had ik het gevoel dat ikzelf door de lucht vloog op de rug van de draak ...

Muizenissig!

Ik las het tweede verhaal, **Duizend jaar tovenaars**, en onmiddellijk leek het alsof ik in een sprookjeskasteel zat; een betoverd kasteel met allemaal geheime tunnels en gangen. Weer die prachtige illustraties, zo levensecht ...

Ik ging door met het verhaal *De rebelse prinses*. De afbeeldingen waren zo mooi en zo magisch dat ik dichterbij het boek toe leunde om ze beter te bekijken. En nog iets dichterbij ... nog iets dichterbij ... nog iets dichterbij ...

Plotseling werd ik verblind door een **feelle** glinsterende lichtflits en een warme, heerlijk geurende windvlaag omringde me ... tilde me op

en voerde me mee!

Gi-ga-geitenkaas!

Pak je 3D-bril erbij!

Een bekend kasteel

Vloog ik door de lucht? Of leek het maar zo? Even was ik compleet de kluts kwijt, tot de windvlaag me ineens los leek te laten en ik ergens (best hard!) neerkwam.

Verloren keek ik om me heen. Ik stond midden in een dicht **WOUDE**. Maar geen gewoon woud; er zaten edelstenen op de bomen, waarvan de takken zachtjes bewogen in de wind. De lucht was helderblauw, blauwer dan ik ooit gezien had. Ik liep het bos uit en zag in de verte de omtrekken van een **MAGNIFIEK KASTEEL ...**

Hé, waar was ik?

Gi-ga-geitenkaas, dat kasteel kwam me bekend voor ... Het leek op het Kristalkasteel, het kasteel uit het boek dat ik net nog zat te lezen!

Een bekend kasteel

Zat ik in het **b o e k**? Hoe was ik daarin beland?! Het verhaal had natuurlijk heel echt geleken en ik had het gevoel gehad dat ik er zelf in meespeelde, maar dit kon toch niet?!

Er was maar één manier om daarachter te komen. Ik vatte moed en liep in de **RICHTING** van het kasteel. Daar zou ik misschien iemand vinden die me kon helpen.

Het was nog een behoorlijk eind lopen en tegen de tijd dat ik bij de poort aankwam, was ik moe, afgepeigerd, uitgeput. Maar het was inderdaad het ***Kristalkasteel**, het kasteel van *Florina de Fleur*, de feeënkoningin van Fantasia! Ik hoopte maar dat ze er was, zij zou me zeker kunnen vertellen wat ik hier deed!

Een bekend gezicht

Toen ik de poort opende en het kasteel in liep, was ik zoals altijd weer onder de indruk; wat was het toch een magnifiek en schitterend kasteel! Maar wat deed ik toch in **Fantasia**? Het rijk waar ik al zo veel avonturen had beleefd?

De zaal waarin ik stond had een hemelsblauw plafond en er hing een geur die ik onmiddellijk herkende als Florina's parfum: **rozen**. Dan was **Florina** waarschijnlijk in de buurt! Ik keek om me heen en zag ... niemand.

VREEMD! Florina ontving me altijd zo hartelijk als ik op het **Kristalkasteel** aankwam.

Ik zette mijn zoektocht voort tot er opeens een onheilspellend gefluister door de zaal klonk:

~ Rrrridderrrrrr...!

Wie was dat? De zaal was zo leeg dat er zelfs een echo klonk.

~ errrrr... errrrr... errrrr...!

Brrr! Snorharentriller! Waar kwam het vandaan? Ik voelde me aangesproken, want ik weet niet of je dat al weet, maar in Fantasia word ik de **RIDDER ZONDER VREES OF BLAAM** genoemd. Ik ben hier lang geleden geridderd nadat ik de bewoners van **Fantasia** geholpen had toen hun rijk in gevaar was.

Ineens zag ik iemand, snel als een **voorjaarsbriesje**, door de zaal bewegen ... Het was iemand met een lange donkere **CAPE**, tot op de grond, en een kap over zijn of haar kop.

Een bekend gezicht

De figuur draaide zich even om zodat ik een glimp van het gezicht opving ... dat was toch **Florina?** 'Koningin!' riep ik blij.

Ik wilde naar haar toe rennen, maar in mijn haast **STRUIKELDE** ik over mijn eigen poten.

Ze zag het en schaterde het uit. Toen verdween ze door een deur en liet mij moederziel alleen achter in de grote zaal.

VREEMD! Zo kende ik Florina helemaal niet!

Waarom rende ze weg? En waarom droeg ze een **donkere mantel?**

Haar parfum bleef hangen, ik rook de geur nog steeds. Ik liep achter haar aan, maar als bij **toverslag** stond ze uit het niets weer voor me! En zonder mantel deze keer.

Een bekend gezicht

'RIDDER!' riep ze verrukt. 'Eindelijk, daar ben je dan! Wat ben ik blij om je weer te zien hier op het kasteel! Je laatste bezoek is alweer veel te lang geleden!'

Ik begroette haar met een buiging en mompelde verward: 'Ik ben ook heel blij je weer te zien, mijn koningin! Maar ... we zagen elkaar toch net al?' Florina trok haar wenkbrauwen op. 'Nee? Ridder, ik kom net aan!'

Ik begreep er geen muizensnars meer van. 'Maar wie was dat dan die ik net zag?'

Florina begreep mijn vraag niet. 'Die je net zag? Wat bedoel je?'

'Jij ... zij ... je gezicht ... je blik ... je parfum ...' stotterde ik.

De koningin brak in schaterlachen uit. 'Hahaha, ik denk dat je gewoon **moe** bent van de reis! Helaas kun je niet lang uitrusten ...'

Florina's glimlach verdween als sneeuw voor de zon van haar gezicht en de koningin veranderde

Een bekend gezicht

van toon: ‘Boven ons rijk hangt een donkere wolk, een **DONDERWOLK**, mijn beste vriend. Jouw aanwezigheid maakt dat ik nog een sprankje hoop heb.’

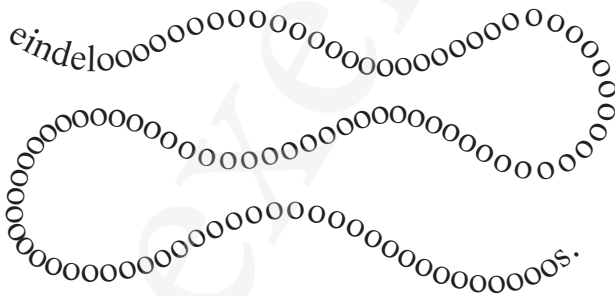
Mijn snorharen gingen spontaan hangen. Wat zag ze er triest uit! Ze maakte zich duidelijk grote zorgen ... Over wat voor een wolk had ze het? Ik keek haar diep in de ogen. ‘Vertel me wat ik voor je kan doen. Hoe kan ik **helpen?**’ Ze knikte bedroefd.

‘Kom mee, dan kun je het met je eigen ogen zien.’

De verdwenen schat

Snel trippelde ik achter haar aan door de gangen van het **Kristalkasteel**. Mijn snorharen trilden overuren van de stress, en onze weg door de gangen leek

Eindelijk kwamen we bij een ronde zaal aan. Wie of wat er binnen in de zaal zat, moest wel uiterst belangrijk zijn, gezien het aantal **bewakers** dat er stond. En wat voor bewakers! Ze zagen er

De verdwenen schat

muizenissig bizar uit. Sommige hadden grote **uitpuillende ogen**, andere hadden **gi-ga-grote oren** en weer andere hadden heel **lange neuzen**.

‘Ridder, ik wil je aan de *Wakende Bewakers*, de beste bewakers van heel Fantasia voorstellen’, zei Florina. De koningin zuchtte. ‘Maar helaas konden zelfs zij niet beschermen wat hier in deze zaal **bewaakt** werd ... en dat was het begin van alles.’

Wie? Wat? Waar?

Het was iemand gelukt om ongemerkt langs deze bewakers te komen? Zonder dat ze met hun opmerkzame ogen iets zagen, met hun omvangrijke

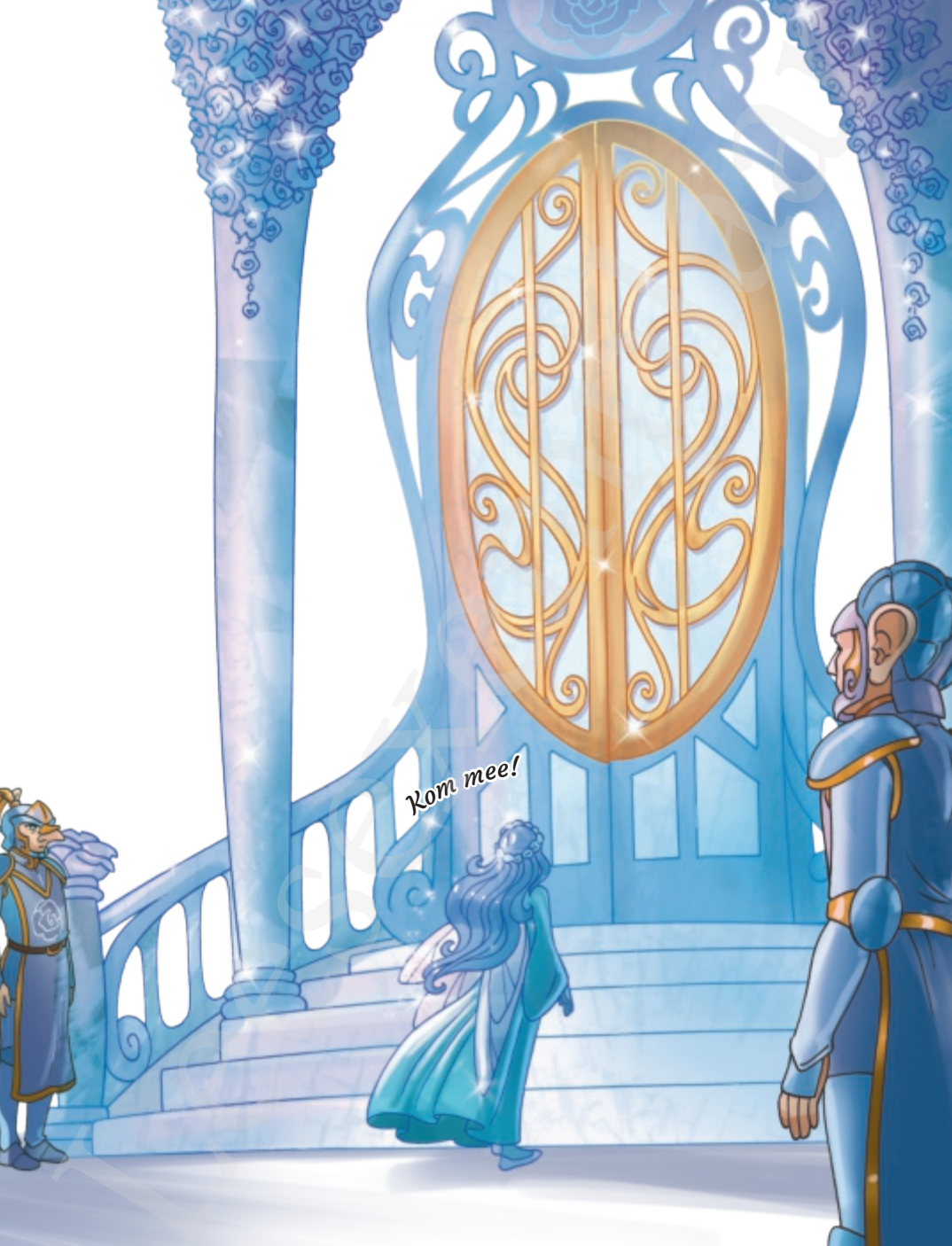
De verdwenen schat

oren iets hoorden of met hun voorname neuzen iets roken?

Hoe was dat mogelijk?

Toen we de zaal in liepen, bleef ik verrast staan. Overal liepen vreemde types met grote **vergrootglazen** en meetapparatuur rond, die erg hun best deden om er *belangrijk* uit te zien ...

Kom mee!

De verdwenen schat

Pas toen zag ik de **kristallen* stolp**, die op een kristallen voetstuk stond in de vorm van een bloem!

Onder de kristallen stolp lag een zacht zijden kussen, een **KUSSEN** waarop ik maar al te graag even een dutje had gedaan. Wat opviel was dat er op het kussen niets lag. Waarschijnlijk had daar het ding gelegen dat erg belangrijk was, maar wat de *Wakende Bewakers* niet hadden kunnen beschermen.

‘Ridder, begrijp je nu waarom ik zo bezorgd ben?’ vroeg Florina aan mij. ‘Onder de stolp bewaarden we de **Schitterende Steen***... en die is dus gestolen.’

‘**Gi-ga-geitenkaas**, en ik neem aan dat hij erg waardevol was?’ vroeg ik.

Florina knikte. ‘Ja, het was een erg oude steen, nog uit de tijd van het ontstaan van **Fantasia**. Hij is de kern van ons rijk en bevat de kracht die het rijk al eeuwen tegen het kwaad beschermt ...

De verdwenen schat

zonder de steen zijn we heel kwetsbaar!’
Ze had het nog niet gezegd of er kwam een apart
figuur aanrennen. Zijn *snor haren* zwabberden
over de vloer, terwijl hij
notities in een klein
boekje krabbelde.

Hij kwam voor de
koningin tot stilstand en
zei snel en opgewonden:
‘Koningin, de situatie is
ernztig! Mijn collegaaz en
ik proberen uit te vinden hoe
de dief heeft kunnen ontkomen,
maar we zien nietz! Wat onze theorie
natuurlijk alleen maar beveztigt. Iz de
moedige, ztoere, dappere, zlimme redder
in nood al gearriveerd?’

Toen hij mij zag, haalde hij een *vergrootglaz*
eh, -glas, tevoorschijn en begon me haastig te
onderzoeken.

Geen sporen!

Eh... even kijken!

Hier zie ik niets!

Geen enkele aanwijzing!

Eh...

‘Eh... iz hij het?’ vroeg hij lichtelijk teleurgesteld.

‘Eh...’ begon ik, maar Florina onderbrak me meteen. ‘Ja! Dit is de dappere **Ridder zonder Vrees of Blaam!**’

Zijn gezichtsuitdrukking veranderde en zijn snorharen krulden omhoog. ‘O, juist, ja. Ik zal me ook even voorstellen: ik ben profezzor Zinizter Abztruuz, Expert in Bizarre Fenomenen, Verdwijningen, Abzurde en Onverklaarbare Toezanden!’

Hij schudde me krachtig de poot en zijn snorharen krulden zich op als een *dropveter*.

Had ik het goed begrepen? Was hij een soort **detective?**

‘Aangenaam kennis te maken, ik hoop dat ik jullie kan helpen. Wat bedoelde je dat je theorie bevestigd is?’ vroeg ik.

De snorharen van de professor gingen spontaan weer hangen. ‘Het feit dat we geen enkel spoor van de dief kunnen vinden, bevezigt onze

theorie over wie de daderz zijn.'

Florina zuchtte. 'Wij verdenken de grootste vijand van Fantasia:

**HET LEGER
DER ONZICHTBAREN!**

De Legende van het Fantasia Imperium

Het Leger der Onzichtbaren? Daar had ik nog nooit van gehoord, maar alleen de naam al deed mijn snorharen trillen ...

‘De Onzichtbaren zijn onze oudste vijanden, die ons altijd al kwaad wilden doen. Van het begin af aan hebben ze het gemunt op onze *Schitterende Steen*. Bovendien staan ze erom bekend vrij, eh... onzichtbaar te zijn. Je ziet, hoort of ruikt ze niet. Vandaar dat we vermoeden dat zij het zijn die langs onze *Wakende Bewakers* zijn gekomen. We zijn in gevaar, allemaal. De tijd is gekomen: de legende komt uit!

*De Legende van het
Fantasia Imperium.’*

De Legende van het Fantasia Imperium

‘De Legende van het Fantasia Imperium?’ vroeg ik verbaasd. Fantasia was altijd al een bron van legendes en verhalen geweest; magische, angstaanjagende, betoverende, mysterieuze, ongelooflijke, mythische, ENGE, behekste, bedraakte, betrolde, beprinseste en beridderde verhalen. Maar die gingen altijd over het rijk Fantasia, nooit over het *Fantasia Imperium!* Professor Abstruus richtte opnieuw zijn vergrootglas op mijn snuit. Zijn *snorharen* leken nu op twee vraagtekens en nadat hij me

De taal van professor Abstruus' snorharen

- 1. Vragend:** snorharen in de vorm van vraagtekens.
- 2. Verliefd:** (al was dat slechts eenmalig): snorharen vormen samen een hartje op het puntje van zijn neus.
- 3. Woedend:** snorharen in de vorm van een

bliksemschicht.

- 4. Tevreden:** snorharen rollen zich op tot een soort dropveters.
- 5. Voorzichtig:** snorharen vormen twee uitroepetekens!
- 6. Depressief:** snorharen hangen naar beneden.

indringend aangekeken had, zei hij: ‘Ik zie de verbazing op je znuit.’

Florina knikte en zei ernstig: ‘Ik hoopte dat dit ons bespaard zou blijven, ridder, maar het wordt tijd dat je de geschiedenis kent van het rijk Bloemendal en het rijk Tranendal. Kom, dan gaan we naar de **Zaal van de Legendes en Verhalen.**’

De koningin en de professor namen me mee naar de bibliotheek. Verborgen tussen de boekenkasten was een wenteltrap naar beneden, naar een ondergrondse ruimte. De wanden waren versierd met **kristallen** panelen waarop gevechten, betoveringen, monsters en mythologische figuren waren afgebeeld. Heksen die prinsessen ontvoerden, meisjes die veranderden in bomen, eenhoorns en **zeemeerminnen**. Er was zelfs een leeuw met een staart als een vuurspuwende slang! Ik kon niet anders dan er met open snuit naar kijken.

‘In deze zaal staan alle **legendes** en **mythes**

